

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 7
MAJ - 2016

LE ENO JE POTREBNO

»Svoj mir vam dajem.«

Pred desetletji se je končala druga svetovna vojna, ki je v Evropi trajala šest let, in je terjala ogromno žrtev ter povzročila nezaslišano trpljenje. Obletnico po raznih državah stare celine različno proslavljajo. Kdor ni doživel grozot vojne, si le težko predstavlja, kakšno opojno veselje je prevzelo izmučene ljudi, ko so slišali: »Vojne je konec! Spet bomo živeli v miru!« Razpoloženje tistih majskih dni leta 1945 je mogoče za silo razbrati na fotografijah, ki so bile takrat posnete. Osrečujoči opoj pa je trajal le malo časa. Mir je ponekod skalilo maščevanje zmagovalcev nad poraženimi, kmalu so se razvneli prepiri med ljudmi ... mir tega sveta je zelo krhek in nestalen. Papež Janez XXIII., iskren graditelj miru, ki je svetu zapustil okrožnico *Mir na zemlji*, je v svoj duhovni dnevnik zapisal: »Mir ne bo mogel zavladati v svetu, dokler se ne bo nastanil v človeškem srcu.« Gospodar človeških src je Bog, zato nam more podariti mir le On.

Pri nedeljski sv. maši na 6. velikonočno nedeljo smo v evangeliju slišali Jezusove besede: »Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet.« To je govoril apostolom pri zadnji večerji, besede pa veljajo tudi nam. Mir, ki nam ga daje Kristus, je drugačen od miru, ki ga more dati svet. Kristus daje mir srca, mir vesti, ki je nič ne teži. Ta mir je dejansko temelj vsakega drugega miru. Če smo ga zaradi svoje samovolje in sebičnosti izgubili, ga lahko dobimo nazaj v zakramentu sprave, ki je Jezusov velikonočni dar.

Cerkev kot posrednica Kristusovega miru pri vsaki maši kliče k Bogu, naj nas obdari z notranjim mirom, mirom srca. Kjer ga ni, človek nima obstanka. O Kajnu, prvem bratomorilcu, Sveto pismo pravi, da je brez miru begal iz kraja v kraj. Ljudje sedanjega časa skušajo svoj nemir zadušiti s hrupom, z naglico, da se jim ni treba srečevati s seboj in z Bogom, ki se oglašča na dnu srca.

Kadar mašuje škof, na začetku maše pozdravi: »Mir z vami!« Pri vsaki maši pa s priznanjem svojih grehov in kesanjem prosimo Boga, naj nam

podeli svoj mir. Po molitvi očenaša se k nebeškemu Očetu obračamo s prošnjo: »Podari nam mir v naših dneh; usmiljeno pomagaj, da bomo vedno živeli brez greha in varuj nas vsakega nemira.« Pred pozdravom miru je molitev h Kristusu za mir. Stisk rok po pozdravu »Gospodov mir bodi vedno z vami!« je izraz našega hotenja, da bi se vedno in povsod trudili graditi mir. In gradili ga bomo, če bo v nas Sveti Duh – duh ljubezni, obzirnosti, dobrote, potrpežljivosti in odpuščanja. Pozdrav »Pojdite v miru!« na koncu maše je dejansko naročilo: pojdemo v življenje kot glasniki Božjega miru, kot graditelji miru. Te opeke so drobna dejanja vsakdanjega premagovanja. Izvirajo iz našega srca, v katerem vlada tisti mir, ki nam ga daje Jezus – mir kot sad ljubezni in zvestobe.

Iz knjige Silvestra Čuka *Misli srca*

Obisk kipa Fatimske Marije Romarice v Sloveniji

V letu 2016 bomo poleg jubileja usmiljenja v Cerkvi na Slovenskem

praznovali še prihod milostnega kipa Marije Romarice iz Fatime. Dva dosedanja prihoda v Slovenijo, leta 1997 in 2008, sta prinesla zelo dobre dušnopastirske sadove. Če bo vse skrbno organizirano in zlasti spremljano z gorečo molitvijo, bo šlo za vseslovenski Marijin misijon s poglobitvijo vere, upanja in ljubezni.

Slovesen sprejem bo na Brezjah v četrtek, 12. maja 2016, zvečer. Slovesnost bo vodil ljubljanski nadškof metropolit, msgr. Stanislav Zore. V Logatcu pa jo bomo sprejeli 25. junija. V ta namen naj bi vsi več molili, zlasti rožni venec, ki ga Mati Marija in papeži zelo priporočajo.

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Leopold Mandič, 1866–1942

12. maj

Sveti Leopold je bil za vse, ki so ga poznali, samo ubog redovnik, majhen in bolehen. Njegova veličina je v žrtvovanju, v darovanju

samega sebe dan za dnem, ves čas svojega duhovniškega življenja, se pravi dvainpetdeset let, v tišini, v skritosti, v skromnosti sobice – spovednice ... »Če bi ga hoteli označiti z eno samo besedo, potem bi ga imenovali 'spovednik'; znal je samo 'spovedovati'. In prav v tem je njegova veličina!« Tako je papež Janez Pavel II. v svojem nagovoru med slovesnostjo razglasitve hrvaškega kapucina, blaženega Leopolda Mandiča, za svetnika 16. oktobra 1983 na Trgu sv. Petra v Rimu skušal z nekaj potezami orisati lik tega izrednega spovednika, junaškega služabnika sprave grešnikov z Bogom.

Njegov god obhajamo na njegov rojstni dan. Rodil se je namreč 12. maja 1866 v Herceg Novem v črnogorskem primorju kot dvanajsti, najmlajši otrok hrvaških zakoncev Petra Mandiča in Dragice Carevič. Pri krstu so mu dali ime Bogdan. Starši so mu posredovali zaklad vere. Doma je ostal do svojega šestnajstega leta. Začutil je živo željo, da postane misijonar in delavec za edinost med verujočimi. To željo je hotel uresničiti v kapucinskem redu. Jeseni 1882 je prišel v kapucinsko semenišče v Vidmu, kjer je ostal dve leti. Maja 1884 je dobil redovniško obleko in redovniško ime Leopold. Po letu noviciata je šel v Padovo študirat filozofijo, nato pa v Benetke teologijo. V duhovnika je bil posvečen 20. septembra 1890 v baziliki, posvečeni Mariji, zdravje bolnikov v Benetkah.

Predstojnike je prosil, naj ga pošljejo za misijonarja na slovanski vzhod, vendar zaradi njegovega rahlega zdravja in govorne napake njegove prošnje niso uslišali. Njegovo 'misijonsko' delo je bilo spovedovanje. Kot spovednik je ostal v Benetkah sedem let, potem je bil tri leta predstojnik kapucinskega samostana v Zadru. Od tam je bil poklican za spovednika v Bassano del Grappa, nato pa se je znova približal svojemu ljubljenu Vzhodu: od 6. aprila 1905 do 9. septembra 1906 je bil namreč samostanski vikar v Kopru, njegovo glavno opravilo pa je bilo tudi tukaj spovedovanje. Kdor se je pri njem spovedal, ga ni mogel več pozabiti. Iz Kopra je pater Leopold odšel za spovednika v samostan Thiene pri Vicenzi, oktobra 1909 pa je prišel za spovednika v kapucinski samostan Sv. Križa v Padovi in tam je z manjšimi presledki ostal vse do svoje smrti – triintrideset let.

V izvrševanju spovedniške službe je dosegel junaško stopnjo popolnosti – svetost. Njegov Vzhod je postala majhna spovedna sobica, ki je ohranjena in se v njej spoštljivo ustavljajo romarji. Leta 1940 je pater Leopold napovedal, da bo ob bombnem napadu na Padovo porušena tudi kapucinska cerkev in del samostana. »Ta celica pa ne bo

poškodovana: tukaj je Gospod Bog izkazal toliko usmiljenja dušam, zato mora ostati kot spomenik njegove dobrote.« Patrova napoved se je uresničila 14. maja 1944. V tej sobici je spovedoval vsak dan, poleti in pozimi, po deset do dvanajst ur. Zgodaj zjutraj je maševal, potem pa odhitel v svojo spovedno sobico, pred katero je že čakala vrsta ljudi vseh stanov in starosti. Pazljivo jih je poslušal, včasih je kar sam namesto njih povedal, kaj jih teži. Vedno je našel pravo besedo, ki je bila čisto kratka, a je zadela v živo.

Pater Leopold je bil vse življenje bolehen, vendar je kljub temu dočakal kar lepo starost – 76 let. Zadnja leta se mu je zdravje močno poslabšalo. Marca 1942 so odkrili raka na požiralniku. Vedno bolj se je bližal dan, ko bo Bog svojega zvestega služabnika poklical k sebi. To se je zgodilo 30. julija 1942. Hotel je še maševati, pa se je pred oltarjem nezavesten zgrudil. Odnegli so ga v bolniško sobo, kjer je prišel k sebi. S pojemajočim glasom je ponavljal molitev Pozdravljena, Kraljica in izdihnil.

Zdaj njegovo nestrohnjeno telo počiva v kapeli kapucinske cerkve v Padovi. Papež Pavel VI. ga je leta 1976 razglasil za blaženega, Janez Pavel II. pa leta 1983 za svetnika in zavetnika spovednikov.

Pripravila Marica

Marija, pomočnica kristjanov, 24. maj

Francoski vojskovodja Napoleon Bonaparte, ki se je kasneje oklical za cesarja, si je hotel podvreči vso Evropo. Leta 1797 je zasedel papeško državo, leto kasneje pa je ukazal papeža Pija VI., osemdesetletnega starčka, zapreti in ga vlačiti iz ene ječe v drugo, dokler ni po dvajsetih mesecih umrl. Papeštvu so že napovedovali konec za vedno. Kljub vsem oviram je bil na konklavu v Benetkah izvoljen papež Pij VII. Kmalu je bil tudi on odveden v ujetništvo v Francijo. Pet let je bil zaprt v gradu Fontainebleau pri Parizu, kjer je bil izoliran od sveta in od vodstva Cerkve. Toda papež jetnik se je z zaupanjem zatekal k Materi Božji in po nekom iz ujetništva sporočil svojo željo, naj bi zanj in za vso Cerkev molili vsi kristjani. Leta 1814 je nepričakovano nastopil popoln preobrat: Napoleon je bil odstavljen in leto zatem poslan v pregnanstvo, papež Pij VII. pa se je mogel 24. maja 1814 slovesno vrniti v Rim. Na poti iz Francije v Italijo je slovesno kronal Marijino milostno podobo v Savoni.

Rešitev iz ujetništva je pripisoval Materi Božji, zato je odredil, naj se vsako leto 24. maja obhaja god Marije, Pomočnice kristjanov.

Kot Pomočnico kristjanov so nebeško Mater Marijo častili že davno prej. Z velikim zaupanjem so se k njej zatekali v času, ko so muslimanski Turki grozili krščanski Evropi. Po zmagi krščanskega ladjevja nad turškim v bitki pri Lepantu 7. oktobra 1571 je papež Pij V. uvedel praznik Rožnovenske Matere Božje; v lateranske litanije pa so uvrstili vzklik: »Pomoč kristjanov, prosi za nas!« Marijini priprošnji so pripisovali tudi zmago kristjanov nad Turki pred Dunajem 12. septembra 1683. 12. september je postal praznik Marijinega imena, v zvezi s tem se je še bolj razširila pobožnost do Marije Pomočnice. Velik

apostol Marije Pomočnice je bil sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev in (skupaj s sv. Marijo Mazarello) družbe Hčera Marije Pomočnice. Svoje velikansko delo za vzgojo zanemarjene mladine je postavil v varstvo Marije Pomočnice. Njej na čast je v Torinu postavil veličastno baziliko. Ko je začel graditi, je bil čisto brez denarja, vendar je zaupal v Marijino pomoč: »Marija hoče to cerkev, bo že sama skrbela za kritje stroškov!«

Pri nas se je češčenje Marije Pomočnice globoko zakoreninilo po zaslugi osrednjega slovenskega romarskega svetišča – Marije Pomagaj na Brezjah. Za kapelo Marije Pomagaj, ki jo je dal ob cerkvi sv. Vida, podružnici mošenjske župnije, leta 1800 postaviti župnik Urban Ažbe, je slikar Leopold Layer iz zaobljube, ker je bil po Marijini priprošnji rešen iz ječe, leta 1814 (v letu Napoleonovega padca in rešitve papeža Pija VII.) naslikal izredno ganljivo podobo Marije Pomagaj. V letih 1889–1900 je na Brezjah zrasla nova, veličastna Marijina cerkev, ki jo je pomagal graditi ves slovenski narod. Na tem milostnem kraju je Bog po Marijini materinski priprošnji vernim ljudem podelil nešteto dobrot in milosti. Mnogi so se na Brezjah po dolgih letih spet približali prestolu usmiljenja in zaslišali besede: »Zaupaj, sin, zaupaj, hči, odpuščeni so ti tvoji grehi!« Pravo in zdravo Marijino češčenje vedno vodi k Jezusu.

Naslov 'Pomočnica kristjanov' hoče označiti Marijo kot pomočnico in oporo celotnega občestva kristjanov, celotne Cerkve. Marija nam hoče pomagati zlasti v tem, da bi se v svojem življenju resnično »dajali voditi božjemu Duhu«, kakor naroča apostol Pavel, da se ne bi prilagajali

miselnosti tega sveta, ampak bi prenavljali svojega duha, da bi tako lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu vsečno in popolno; da bi bili po zgledu prvih kristjanov enega srca in enega duha, da bi ostali v resnici in bi v ljubezni in v vsakem pogledu rasli vanj, ki je glava, Kristus.

Pripravila Marica

HIPOKRATOV KOTIČEK

KISLICA

Ko se spomnim na kislico, se spomnim na svoja otroška leta, ko smo se brezskrbno podili po travnikih in nismo šli mimo kislice. Ko grem danes na sprehod s svojimi vnuki in pridemo do kislic, pa imam težavo, ali naj

vnuke spodbujam, da jo poskusijo.

Najprej razmišljam, če je bil travnik zalit z gnojevko, če je bil umetno pognojen, če nismo preblizu ceste in še kaj mi pride na misel.

Ko pa najdemo travnik, ki je bolj zapuščen, pa najprej sama pojem nekaj lističev, potem jim povem, da so bili

v našem otroštvu to vitamini in hrana med našim potepanjem po travnikih. Nato se moji vnuki tudi opogumijo in pojedjo kakšen listek in mi povedo, da so trobentice boljše.

Kislica je divja hrana in poznana ljudem že iz pradavnine, sedaj pa neopravičeno prezrta in pozabljena. Zaradi izrazito kislih listov jo težko zamenjamo za kakšno drugo rastlino. Kislica je sorodnica rabarbare, ki jo imamo na svojem zeliščnem vrtu. Obe imata poleg vsega dobrega tudi oksalno kislino in tanin, zato ju ne uživamo v večjih količinah.

Včasih so otroke zelo spodbujali, naj jedo kislico, saj deluje antibakterijsko, povečuje apetit, je sredstvo proti slabokrvnosti, bogata je z vitaminom A in C.

Preberemo tudi, da je zelo priporočljiva za rakave bolnike.

Zaradi vitaminov jemo mlade liste; ko pa kislica zacveti in semeni, je znano, da čaj iz semen deluje proti driski.

Kislico lahko uporabljamo tudi v kuhinji. Mlade listke lahko umešamo v solato, poda se tudi k perutnini in pečeni zelenjavi. Pred serviranjem jo blanširamo, da zmanjšamo vsebnost oksalne kisline.

Obstaja kar okrog 15 vrst kislic. Najpogosteje grizljamo navadno, alpsko, ščitasto in kodrolistno kislico. Bistveno je, da nabiramo mlade liste, ki so še maslenega okusa. Ko rastlina požene v cvet, so listi nekako zategli. Če nam je veliko do kislice, se bomo podali v planine, kjer lahko jemo alpsko kislico tudi konec poletja, ko ponovno požene.

Na sprehodu pa le požvečimo nekaj listkov kislice.

Metka R.

LITERARNI KOTIČEK

Zavedanje sebe

Podarim si čas in se obdam z ljubeznijo.
Ljubeznivo zrem vase
in se z mehko pokrijem.
Opazujem življenje, dihanje, utripanje.
Vem, da sem dragocena.
Čudežna!
V povezanosti z Božjo navzočnostjo
Večna,
Neminljiva!
Naj vztrepeta moja bit
in zapusti v svetu svojo sled.
Obsijana od sonca, sem svetla in topla.
Po žilah se pretaka kri večne ljubezni!
Ta ne umrje,
še iz večnosti traja.
Je pravzaprav vse, kar imam.
In dala jo bom vsem, ki so vredni ljubezni.

Tadeja

Športne igre zaposlenih v katoliških domovih

Lepšega dneva v Logatcu na igrišču še ni bilo. Šest ekip v borbo spravi se. Mi, domski, ne vemo, za kaj gre. A glej ga, zlomka, ki v vsako ekipo spravi se. Podžiga sovražnost, ne borbe tekmovalcev. Napotke vsak po svoje predstavlja si! Tekmovalci naši preizkusni zajčki so, zato na zadnjem mestu pristanejo. Med borbo vsi se prepirajo, ali prav je ali ne, samo da zmaga se. Hec je hec, klobasa je klobasa, veselimo se vsi, le da v naših domovih ne bo nezdrave tekmovalnosti.

Mi, domski, smo na tekmovanju uživali, zato vsi tekmovalci ste zmagovalci, vsi! Prešeren pravi: »Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan ...« V športu zdravo je telo, naslednje leto pri vas se srečamo.

Slavko

Kolo življenja

Kolo življenja se vrti.
Vrtelo se bo, ko nas več ne bo.
O sin, na vrsti si,
da spoznaš jesen življenja,
starko belo, nedolžno zimo.
A pride pomlad vstajenja,
poletje poletnih radosti.
Poleti vedno ni tako.
Je dež, je toča in gorkota.
Tudi moje življenje je bilo tako.

Kolo življenja se vrti,
danes jaz, jutri ti.
Tako je bilo, je ter v prihodnje bo.
Vrti, vrti se.
Bog ustvaril je ta svet.
ČUDOVITO!

Slavko

Športne igre katoliških domov 2016

Leto je naokoli in letos smo bili zadolženi za organizacijo športnih iger katoliških domov mi, v Domu Marije in Marte. V goste smo povabili naše prijatelje iz Mengša, Trnovega, Postojne, Bohinja in Vidma-Dobrepolje.

Konkurenca je bila zelo močna, zato smo bili močno zadihani, ko smo konkurenci sledili v vseh igrah. Imeli pa smo najboljše navijače, športno navdušenost in tekmovalnost na višku, tako da je popoldne kar prehitro minilo. Sodniki so bili strogi, tekmovalci pa dobre volje, saj smo vedeli, da nas na koncu čaka dobra in okusna malica.

Bogate nagrade smo razdelili med najboljše ekipe, skupaj s kolajnami in si obljubili, da se naslednje leto zopet srečamo. A ne vemo kje. Moto tekmovalcev pa je bilo: »Tekmujmo, zmagujmo, predvsem pa sodelujmo.«

Udeleženka iger

Športne igre starejših

Vsako leto meseca aprila praznujemo svetovni dan Zemlje. Takrat potekajo po vsej Sloveniji čistilne akcije, na katerih očistimo okolico, reke in potoke.

Dom starejših iz Grapovčnika je v ta namen pripravil že 2. TRADICIONALNE ŠPORTNE IGRE, kamor so povabili tudi nas, predstavnike stanovalcev našega doma. Tako se je skupina gospa nekaj čez deveto (dopoldne) tja tudi odpeljala. Jutro je bilo jasno in hladno, a smo se kasneje segreti na sončku.

Na ploščadi pred Domom, kjer je bilo že vse pripravljeno, so nas – nastopajoče – razvrstili v štiri ekipe: v modro, zeleno, rdečo in rumeno.

Prva igra je zahtevala metanje žogice skozi luknje različnih velikosti, izrezanih na visečem platnu. Za dober rezultat druge igre je bilo potrebno čim več podrtih kegljev. Majhne delčke raznih oblik smo morali sestaviti v lepe skulpture v tretji igri. Uloviti ribo in jo pripraviti za pečenje pa je zahtevala četrta igra.

Zmagovalec je bila modra skupina. Vsi nastopajoči pa smo v spomin na ta dogodek dobili male medalje.

Še skupinska fotografija, pozdravi in odpeljali smo se proti našemu Domu.

Bilo je lepo.

Udeleženka M. G

Zvezdica zaspanka

pravljico, ko le-ta postane moje in tvoje življenje, pa je tudi ni. Za vrtavčke je bila pretežka, ko pa zapoje zvezdica zaspanka si otroci želijo, da bi se približala. Skrbne mamice jih z odra na silo vlečejo, a otroci jokajo. »Zakaj ne morem do zvezdice zaspanke, ko poje nam lepo hvalnico?« Ušesa starejših ne slišijo, zato nekateri zehajo. Nastopajoči igrajo suvereno, s hrabrostjo nam približajo pravljico, ki ni samo pravljica, je naša vsakdanjost. Polhograjčani nas s petjem, igro in zgodovino rabijo. V Polhovem Gradcu zvezdica zaspanka zaspala ni, tu fara za kulturo vedno poskrbi. Bratje in sestre, mladenke in mladci so nas prepričali, da je bodočnost v mladih.

Hvala, hvala!

Slavko

*dramska skupina Neptun
iz Polhovega Gradca,
po motivu Frana Milčinskega - Ježka*

Iz klepetalnice

20. 1. 2016

»Prometa polno« – ni bilo dolgčas. Rešilni avto je pripeljal stanovalca iz pregleda v Ljubljani in pokazal sem pot do sobe. Pogovarjal sem se s tremi stanovalci, zanimivi so bili. Za konec pa telovadba v dvorani, ki je bila polna razgibavanja.

17. 2. 2016

Zabavno popoldne ob branju knjige Oliverjeve zgodbe, prisotna sta bila dva stanovalca. Ob poslušanju zgodbe sta se zelo nasmejala, ko sem prebral, da je ena gospa kuhala vodo in jo prismočila.

Janez Trček

13. 2. 2016

Od kod si, dekle ti, doma 2016

se je imenovalo območno srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž območnih izpostav Logatec, Vrhnika, Cerknica in KD Borovnica.

Strokovni del je spremljala dr. Urša Šivic, etnomuzikologinja, zaposlena na glasbeno narodopisnem inštitutu ZRC SAZU, kjer raziskuje glasbeno izročilo in njegove značilnosti v preteklosti in sodobnosti ter njegovo mesto v ljudskih šegah. V okviru podiplomskega študija se je posvečala glasbeno analitičnim vidikom ponarodevanja pesmi ter priredbam slovenskih ljudskih pesmi v popularni glasbi. Med letoma 2006 in 2008 je pripravljala izbor za državno srečanje pevskih in godčevskih skupin.

Program je povezovala Saša Musec Čuk

Ga. Ivanka Urbas je dobila jubilejno častno Maroltovo značko za dolgoletno delovanje na področju ljubiteljske folklorne dejavnosti.

Bilo je zelo lepo popoldne in večer.

Marija Vadnal

Danes je bilo zelo kratkočasno. Najprej sta prišla na obisk dva fanta. En stanovalec in njegov prijatelj. Potem je prišlo kar nekaj obiskovalcev, ki niso našli svojcev in sem jim z veseljem pomagala poiskati svoje drage. Potem pa sta prišla še zakonca iz Rakitne, ki sta želela videti križ v dvorani, ki ga je podaril župnik iz Rakitne, g. Peter Šetina, ki stanuje v Domu. Pogovarjali smo se kar dolgo, tožili o neveri naših otrok in na

sploh mladih. Med tem je prišel g. Marjan in s svojo glasbo krajšal še preostali 'delovni popoldan'. Res je lepo, da lahko komu pomagaš in pokažeš, kar si obiskovalec želi videti ali obiskati. Prišli so še mladi glasbeniki in koncert je bil na višku.

Lep pozdrav tudi tistemu, ki bo to bral.

'Receptorka'

Z ženo imava skrivnost srečnega zakona:

Dvakrat tedensko greva v restavracijo, da se sprostiva. Ona gre v torek, jaz v petek.

Poleg tega ne spiva skupaj. Ona spi v Ljubljani, jaz pa v Mariboru.

Povsod jo peljem, žal, vedno najde pot nazaj.

Pred nekaj dnevi sem jo vprašal, kje bi preživela obletnico. Odgovorila mi je, da nekje, kjer že dolgo ni bila. Predlagal sem ji kuhinjo.

Kadar se sprehajava, jo vedno držim za roko. Če jo izpustim, gre takoj v trgovine.

Nekega dne me je zbudila, da avto noče vžgati. Mislila je, da je voda v akumulatorju. Vprašal sem jo, kje je avto, ona mi je mrtvo hladno odgovorila, da v jezeru.

Nekoč si je žena kupila masko za obraz in je izgledala res dobro, žal jo je odstranila in je bila ista kot prej.

Seveda, kot vse ženske, vedno nekaj pozablja. Že dva tedna ni odnesla smeti. Vedno teka za tovarnjakom in sprašuje, če je zamudila. Seveda dobi odgovor, naj hitro vskoči.

Tako že 18 mesecev nisem spregovoril niti besede z ženo. Ne želim je motiti. Vendar priznam, da sem zadnji prepir povzročil jaz. Vprašala me je, kaj je na TV in sem ji odgovoril, da je prah.

Za konec:

Bog je najprej ustvaril zemljo in počival. Potem je ustvaril moškega in počival. Ko je Bog ustvaril žensko, ni mogel več počivati ne on in ne moški.

Ana Marija Maček

take luštne

take luštne

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 8.30: telovadba v Domu Lazar;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;
- ČETRTEK ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- TOREK, 3. 5. 2016, ob 14.30 uri: druženje z otroki RK iz OŠ;
- ČETRTEK, 5. 5. 2016, ob 10. uri: Gospodov VNEBOHOD;
- TOREK, 10. 5. 2016, ob 16. uri nastop KD Ligojna - skeč;
- TOREK, 10. 5. 2016, ob 20. uri: predavanje Sanje Rozman v Jožefovi;
- ČETRTEK, 12. 5. 2016, ob 10. uri: knjižničarka na obisku;
- ČETRTEK, 12. 5. 2016, ob 14. ur: Silvine sladke dobrote;
- PETEK, 13. 5. 2016, ob 19. uri: Fatimska Mati Božja sv. maša v cerkvi;
- PETEK, 13. 5. 2016, ob 20. uri: umetniški večer glasbenih terap. v cerkvi;
- NEDELJA, 15. 5. 2016, ob 10. uri: BINKOŠTI sv. maša v cerkvi;
- ČETRTEK, 19. 5. 2016, ob 10. uri: obisk otrok in skupne delavnice;
- SREDA, 25. 5. 2016, ob 8.30 uri: romanje stan. kat. domov na Sv. goro;
- PETEK, 27. 5. 2016, ob 14. uri: praznovanje rojstnih dni;

V mesecu juniju
praznujeta vrtec in dom
srebrni jubilej - 25 let delovanja.
Pripravljamo naslednje aktivnosti:

RAZVEDRILO

Vstavite pravilno število!

V besedi HLAČE je _____ črk.

Minuta ima _____ sekund.

Pet ljudi ima skupaj _____ oči.

Na obeh rokah in eni nogi imamo skupaj _____ prstov.

Leto ima _____ dni.

Število 80 000 ima _____ ničel.

Miha /5 let/, Maja /10 let/ in Tija /12 let/ so skupaj stari _____ let.

Mačka in pes imata skupaj _____ tačk

Dan ima _____ ur.

Pet lastovk in trije vrabčki imajo skupaj _____ kljunčkov.

SMEJALNICA

- »Kako kaj vetrovi?« vpraša zdravnik starejšo gospo, ki je zbolela na črevesju. »Grozno! Prejšnji teden je tako pihalo, da mi je na dvorišču prevrnilo vse rože.«
- »Kaj je bližje: Luna ali Pariz?« vpraša učiteljica. »Luna!« odgovorijo učenci. »Kako, Luna?« se začudi učiteljica. Luno lahko vidimo od tu, Pariza pa ne,« razložijo učenci.
- »Šest evrov,« reče taksist, ko pripelje Srečka iz gostilne domov. »Izvolite!« »Tu so le trije evri,« se razburi taksist. »Seveda, saj ste se tudi vi peljali, zakaj bi plačal vse jaz,« reče Srečko.

Zbrala M. Č.

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.